

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •
ILLUSTRERADT MAGASIN

SLOTTET OCH CENTRALPALATSET I ÖREBRO. — FOTO. HAKELIER, ÖREBRO.

23:DJE ÅRG

DEN 27 NOVEMBER 1921

N:O 9

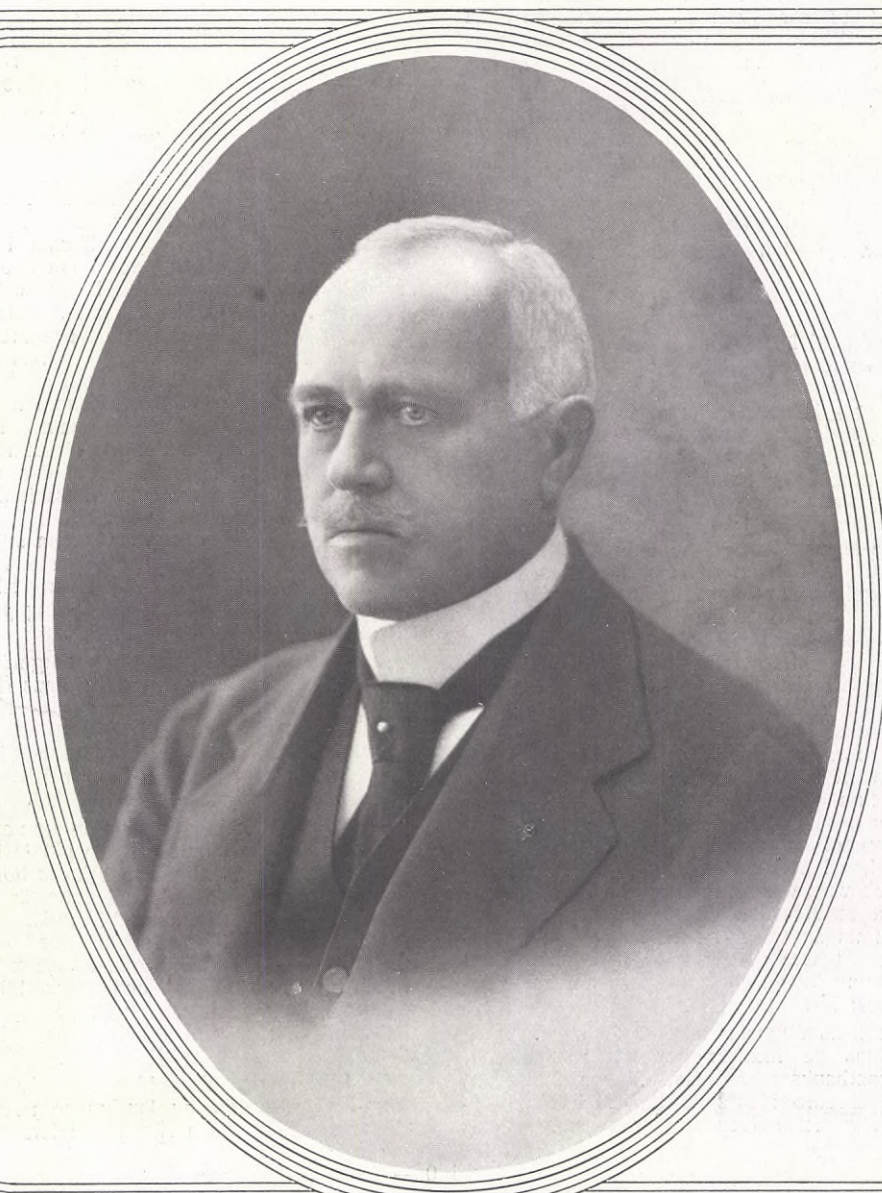

Foto. Hakelier, Örebro.

Kliche: Göta Ritbyrå & Klichéanstalt, Öbg.

Carl Schneider

En av den svenska stadsdomarekårens mest ansedda medlemmar, vilken även på andra samhällsområden än rättskipningens gjort betydande och uppmärksammade insatser, borgmästare Victor Schneider i Örebro, fyller i dagarne sextio år.

Victor August Schneider är född i Landskrona den 26 november 1861. Föräldrarna voro underlöjtnanten, sedermera direktören vid länsfängelset i Kristianstad Carl August Schneider och hans maka Tine Hinrichsen från Flensburg i det då danska Söderjylland. Efter att år 1879 ha avlagt mogenhetsexamen vid högre allmänna läroverket i Kristianstad kom han samma år som student till Lund, där han på den korta tiden av endast två och ett halvt år avlade hovrättsexamen år 1882. Efter att 1886 vid uppnådd tingsmyndighet ha fullgjort sedvanlig tjänstgöring vid underätterna på landet, erhöll han år 1887 utnämning till vice häradshövding, men innehade både tidigare och senare en hel del förordnanden i Skånska hovrätten, det första så tidigt som 1883, både som notarie, fiskal, advokatfiskal, sekreterare och adjungerad ledamot samt utnämndes 1892 först till notarie sedan till fiskal och 1893 till assessor därstädes. Dessförinnan hade han även från 1888 varit vice auditör vid Vendes artilleriregemente samt innehaft åtskilliga domareförordnanden i domsagorna.

Säkerligen hade en vacker bana vid våra överrätter varit Schneider förbehållen, om han icke år 1897 låtit förmå sig att mottaga förslag och utnämning till borgmästarejänsten i Örebro. Här fick han emellertid rikt tillfälle att icke blott göra sina juridiska insikter och sin goda omdömesförmåga i rättsliga angelägenheter fruktbarande utan även att utveckla och göra gällande sin verksamhetslust och sin arbetsförmåga på det administrativa området och i andra det praktiska medborgerliga livets angelägenheter. Redan under sin hovrättstid hade han gjort sig känd som en intresserad och dugande ledamot av Kristianstads drätselkammare och nu blev han med detsamma ordförande i Örebro hälsovårdsnämnd för en lång följd av år samt togs dessutom i mycket stor utsträckning även på annat sätt i anspråk för det kommunala livet i det snabbt framåtgående samhället i mellersta Sveriges centrum; det var icke många viktigare kommunala kommittéer, i vilka icke Örebro stadsfullmäktige sökte förvissa sig om hans värdefulla medverkan, och om kommunalförvaltningen i Örebro nu i många hänseenden kan gälla som en mönsterförvaltning för svenska städer av den medelstora gruppen, tillkommer icke minsta delen av äran därför stadens alltid lika intresserade som nitiske borgmästare, vilken i detta hänseende städe låtit sig angeläget vara att bidra till upprätthållandet av samhällets förpliktande traditioner. Landstinget tog också på olika områden hans alltid villiga förmåga i anspråk. Han har sålunda langre tider varit ledamot i styrelsen för Örebro läns lasarettsdirektion och ordförande i styrelsen för Örebro och Värmlands läns dövstumskola. En god hjälp vid handhavandet av dessa mångahanda kommunala uppdrag har han haft i sin urbanitet och vänsälla personlighet, tack vare vilka det ofta lyckats honom ena eljest ganska stridiga krafter till gemensamma och därigenom framgångsrika ansträngningar till samhällets bästa. I Örebro stads och läns hävd skall alltid hans namn intaga en plats bland de högst ansedda och mest förtjänta.

Bredvid det kommunala arbetet förtjäna särskilt uppmärksammas de insatser borgmästare Schneider gjort som sparbanksman. Sedan många år är han ordförande i Örebro läns sparbank och har som sådan tagit livlig del i Svenska sparbanksföreningens

förhandlingar. Vid landshövding Uddéns avgång från presidiet i denna förening utsågs han till dess ordförande och har sedan kraftigt bidragit till föreningens utveckling. Av den lika hovsamma som välgrundade kritik, som från föreningens sida ägnats det nyligen framkomna förslaget till ny sparbankslag, torde en stor del av förtjänsten tillkomma just borgmästare Schneider. På honom kommer det nog icke litet att bero, om på sparbankernas verksamhet störande ingripanden från lagstiftningens sida skola kunna lyckligt avvärjas.

Av riksbanken har han åtnjutit förtroendet att vara ordförande i styrelsen för dess avdelningskontor i Örebro. Vidare är han ordförande i styrelsen för Örebro handelsgymnasium.

Av k. m:t tillkallades han vidare som sakkunnig i 1915 års bostadskommission och har som sådan nedlagt ett intresserat arbete på den under kristiden i ett nästan hopplöst svårt läge komna bostadsfrågan, för vars lösning borgmästare Schneider städe visat ett varmt intresse.

Trots denna omfattande verksamhet i kommunala och andra allmänna värv har dock helt naturligt för Schneider domaregärningen stått som den centrala och huvudgärningen. Av dem, som under de snart tjugofem år han varit ordförande i Örebro rådstuvurätt haft förmånen arbeta samman med honom, har uttalats, "att han som domare, så vitt som de kunnat finna och förstå, i allt sitt görande och låtande städe haft Guds och Sveriges lag för ögonen, därvid med rättrådighet förenande sann människokärlek och utpräglad känsla för billighet". Den rättsökande allmänheten skall helt visst instämma i denna den vackraste dom, som kan fällas över en domaregärning. Högt är även hans anseende bland kollegerna i domarekåren. Svenska stadsdomareföreningen har utsett honom till sin ordförande och med denna förtroendepost skänkt honom det yppersta bevis på aktning, förtroende och sympati, som stått den tillbuds. K. m:t har å sin sida kallat honom till ledamot av processkommissionen, som för sina högviktiga arbeten helt visst skall draga den största fördel av hans omfattande erfarenhet och hans uppriktiga vilja till skapande av sådana former för rättskipningen, vilken på samma gång de äro till minsta omgång och största bekvämlighet för allmänheten bereda största utsikten till å ena sidan den fullständigaste utredning av de faktiska omständigheterna i varje särskilt mål, å andra sidan rättens riktiga tillämpning på det sålunda konstaterade rättsläget.

Ännu en sak må tilläggas om borgmästare Schneiders vittspännande verksamhet: hans förtjänster om Röda Kors-verksamhetens utveckling. Han är ordförande i styrelsen för Södermanland-Närkes distrikt av Svenska Röda Korset och hans insatser i denna egenkap ha varit sådana, att han år 1919 fått Svenska Röda Korsets guldmedalj sig tilldelad.

Borgmästare Schneider har, som man av det anförda kan förstå, framför allt haft sin glädje i arbetet och den bästa önskan, som kan bringas honom vid den nu uppnådda nya milstolpen i detta, är helt visst, att det måtte förunnas honom att ännu länge med samma framgång som hittills få fortsätta med detta. I kranen av de säkerligen lika omfattande som talrika vittnesbörd om tacksamhet och uppskattning, som lära komma honom till handa på hedersdagen, vilja även dessa ord gärna vara inflätade som ett ringa blad bland de många andra större.

År 1891 ingick Schneider äktenskap med Helga Prom-Möller, dotter av lantbrukaren Andreas Prom-Möller och hans maka Noline Petersen.

Fru Gerda Ekman, född Gödecke, fyllde den 19 nov. 60 år.

Fru Ekman hör genom den framskjutna ställning hon intager som maka till d:r Gustaf Ekman i Göteborg till förgrundsgestalterna inom samhällets kvinnovärld liksom hon genom sina personliga insatser på skilda områden, i första hand det filantropiska, gjort sig högt värderad inom vida kretsar.

Fru Ekman, som under sin fliktid verkade som gymnastiklärarinna med varmt intresse för denna gärning, fick efter sitt giftermål utom makans och moderns plikter ock att fylla de med hemmets ställning förenade stora representationsskyldigheterna. Tiden, som kunde synas tillfullt upptagen härav, räckte dock även till andra intressen, varom fru Ekmans medlemskap i ett stort antal styrelser för stiftelser och föreningar vittnar. Fru Ekman är sålunda medlem av styrelserna för Majornas arbetsstuga, Småbarnsskolan i Majorna, Pauvres Honteux i Majorna, Ekedalens barnhem, Styrso kustsanatorium, Praktiska hushållsskolan och Göteborgs hemtrev-

27 November 1921 Lösnummer 35 öre
HVAR 8 DAG
 •ILLUSTR• •MAGASIN•

OMSLAGSVIGNETT TILL FÖRELIGGANDE N:R 9.

I brun dubbeltonfärg.

Porträttstudie från scenen av skådespelerskan vid Lorensbergsteatern i Göteborg fröken Dora Söderberg. Av fotograf N. R. Allard, Göteborg. — Kliche: Goës, Gbg.

nom sin medkänsla för de lidande och betungade, sitt rättframma, fördomsfria väsende, sin redobogenhet att giva ett klokt råd och ock ett vänligt handtag samt dels genom de praktiska anordningar hon vidtagit för att hjälpa de underlydande, upprättandet av barnhem och hushållsskola, utsändandet av skollovskolonier o. s.v.

Den svenska författarinnan fru Beatrice Zade, gift med professor Zade i Leipzig och känd för den svenska allmänheten genom sina uppmärksammade romaner "Caroline", "Bettina" och "Två systrar" samt sina förträffliga noveller, av vilka flertalet torde hava publicerats i H. 8 D., vistas i. n. i Sverige. Fru Zades besök gäller till dels förläggareangelägenheter—en ny roman med motiv från Goethes barndom är under utarbetande och kan väntas utkomma till nästa år—dels och framför allt en annan angelägenhet, som ligger fru Zade varmt om hjärtat och även kan påräkna livligt intresse av den svenska allmänheten.

Forts. å sid. 135.

riod tillhörde, samt att hon skänkt skolköksverksamheten i Göteborg ett kraftigt stöd. Slutligen bör nämnas det betydande och välsignelserika arbete fru Ekman nedlagt bland den stora underhåvandestammen vid Carnegieska bruket, dels rent personligt ge-

Efter porträtt. Kliche: Sjöberg, Gbg.
 FRU GERDA EKMAN, GÖTEBORG.
 60 år den 19 november.

nad. Vidare kan nämnas att hon på sin tid tog verksam del i upprättandet av Göteborgs högre samskola, vars styrelse hon under en lång pe-

Efter porträtt. Kliche: Sjöberg, Gbg.
 AUGUST SJÖBERG som nu i eget namn övertagit Bengt Silfjersparies Kemigrafiska anstalt i Göteborg, sedan H. 8 D:s början leverantör av dess kliche'er, efter att under en lång följd av år ha förestått densamma.

Efter porträtt. Kliche: Sjöberg, Gbg.
 FRU BEATRICE ZADE, den kända författarinnan och flitiga medarbetaren i H. 8 D., gift med professor Zade i Leipzig, på besök i hemlandet där hon jämte rekreation söker vinna intresse för den livaktiga Svensk-tyska föreningen i Leipzig.

7. v. SVENSKA TEATERN: "KUNGENS
DANSÖS".
Fru Edith Erastoff (la Barberina) och
herr Gösta Ekman (Fredrik II).

En med stora förväntningar motsedd premiär ägde rum på Svenska Teatern i Stockholm den 18 nov. Det var den tyska författarfirmans, Rudolf Presber och Leo Walter Stein, historiska komedi "Kungens dansös" som efter en enastående succes i Berlin nu framfördes inför svensk publik. Pjäsen har givetvis ett betydligt större intresse för förlättarnes egna landsmän än för oss, byggt som det är på en episod ur en tysk härskares liv — det är Fredrik den Stores korta kärlekssaga med den för-tjusande italienska dansösen Barbara Campanini — La Barberina — som här skildras. En massa personer uppträda i pjäsen men endast som staffage till de två huvudper-sonerna: konungen och dansösen. Det är återgivarne av dessa båda roller, som av-göra, om komedien skall segra eller falla. I Berlin var det i kraft av det utomord-entliga återgivandet av dansösens roll, som den lysande framgången vanns; här är det Gösta Ekman som i Fredrik II:s person otivelaktigt kommer att hemföra en lika lysande seger åt Svenska Teatern. Det är en briljant scenskapelse denne skådespe-

Forts. å sid. 135.

Fot. Almberg & Preinitz, Sthm.

MINDRE DRAMATISKA TEATERN: "JOKERN". Fr. v. Herr Sven Bergvall och fru Tyra Zanderholm (Archibald och Millicent Han-nay), herrar Olof Winnerstrand (Dennis Lestrangle) och Gösta Hillberg (Nigel Bellamy). — Text å sid. 134.

SCENPREMIÄRER

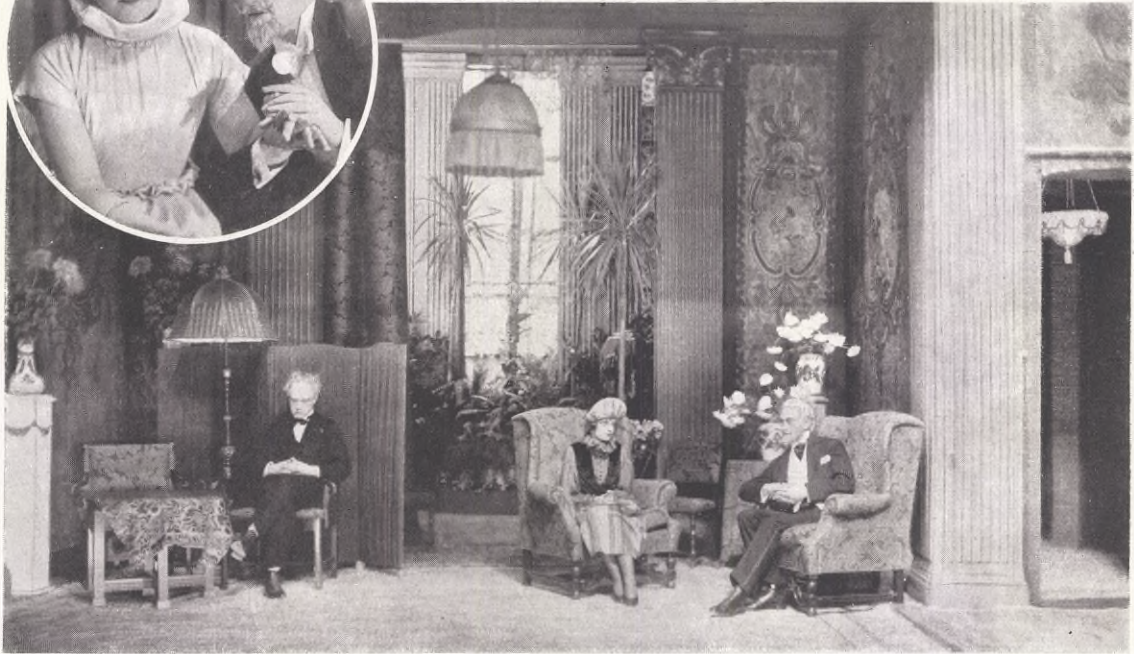
LORENSBERGSTEATERN I GÖTEBORG:

“UR LEKEN“ AV PIERRE WOLFF. Scenbild ur 1:sta akten.

Fr. v. herr Gösta Cederlund (Pascal), fröken Greta Smedberg (Mme Royer), herr Gabriel Alw (Fabrège).

I medaljongen:

Fru Elsa Widborg (Mme Réman) och herr Gabriel Alw (Fabrège)

Fot. Allard by.

Klische. Aug. Sjöbergs Klischeanst., Gbg.

BLANCHETEATERN I STOCKHOLM som med framgång ger lustspelet “KAMMARFRUN“ av Felix Gaudera.
Scenbild. Fr. h.: Fru Alice Eklund (fru Renée Darboize), heri Ernst Eklund (Robert Plancart): fröken Sigrid Julinder (Jeanne);
fru Gullt Natorp (fru Aubry). Text å sid. 134. Foto Almhög & Preinitz, Sthlm. Klische: Göta Ritbyrå & Klischeanstalt, Gr-

Foto. Johanson, Gbg.

Küche. Aug. Sjöbergs Kärnkond., Gbg.

NYTT HOTELL I GÖTEBORG: HOTELL ATLANTIC.

Göteborgs hotellförhållanden, vilka, påverkade av depressionen inom byggnadsverksamheten, i utrymmeshänsende lämnat åtskilligt övrigt att önska, hava i dagarne rätt väsentligt förbättrats genom öppnandet av ett nytt hotelltablissement, "Hôtel Atlantic". Byggnaden ligger synnerligen väl till för sitt ändamål i hörnet av Nils Ericssons- och Spannmåls gatorna helt nära såväl Statens som Bergslagens stationer. Hotellet, vilket ifråga om inredning och ledning fyller alla anspråk på modern komfort, har till huvudintressent Svenska Amerika Linien. Etablissementet rymmer 43 resanderum. Dess öppnande för allmänheten föregicks av en i hotellet given middag för ett antal inbjudna, vid vilken de personer, som i ena eller andra avseendet bidragit till hotellets tillkomst, vederbörligen hyllades.

Till bild å sid. 132.

Mindre Dramatiska teatern i Stockholm hade den 17 nov. premiär på en typisk engelsk komedi "Jokein" av H. Marsh Harwood. Pjäsen, med en skilsmässa som motiv, är underhållande samt innesluter en mängd förvecklingar och verkligt roande scener utan att dock gå utanför det tillbörliga gräns. Spelet var såsom vanligt vid denna scen, utmärkt med huvudrollerna anförda av hrr Winnerstrand och Hillberg samt fru Zanderholm och fröken Magda Holm.

Till bild å sid. 133.

Blancheteatern i Stockholm, som tack vare sina lyckade påsvall haft en mycket god säsong, bjöd den 16 nov. på en ny premiär, ett franskt lustspel *Kammarfrun* av Felix Gaudera. Även detta stycke tyckes ägnat att falla stockholmspubliken i smaken. Moralerna är ju visserligen icke den bästa, men den galliska esprit'n, som här är rikt tillfinnandes, kastar ett försonande skimmer över frivoliteten. De uppträdande förstodo även att skickligt avslipa de mest vågade replikerna, varigenom pjäsen blev njutbar även för en mer granntyckt smak. Huvudrollernas innehavare voro hrr Ernst Eklund och Semmy Friedman och Sigrid Julinder samt främst av alla, fru Alice Eklund.

*

Till bild å sid 133

Lorensbergsteatern i Göteborg har i dagarne på sitt program upptagit en fransk komedi "Ur leken" av Pierre Wolff. Det franska namnet "Les ailes brisées", "brutna", eller kanske bättre "trötta vingar" karaktäriserar bättre den givna skildringen av den på gränsen till ålderdomen stånde mannen över vars minnesliv reflexen av de gångna årens lust och glädje ännu spelar, och som än en gång, men nu för sent, vill leka den gamla leken på nytt. Något djupt och gripande problem innesluter icke pjäsen och den lämnar åskådarens sinneslugn lämligen oberört, men den är skickligt gjord och underhåller genom sin spiritualitet sitt lätta galanteri, över vilket ett blitt svärmod vilar.

Den manliga huvudrollen hade anförtratts åt herr Alw, som gav den så god tolkning, man har rättighet att vänta av denne utmärkte skådespelare. De övriga manliga rollerna innehades av hrr Cederlund och Asther samt Sandborg. Den kvinnliga sidan representerades i främsta linien av fru Widborg med ett förtjänstfullt återgivande av huvudrollen och frkn Doris Nelson.

*

Till bild å sid. 140

Kungl. Örlogsmannasällskapet firade den 15 nov. med stor högtidlighet i Karlskrona minnet av sin 150-åriga tillvaro. Fästheten, vilken fick ökad glans genom konungens närvaro, bevästades av bl. a. sällskapets ordf. viceamiralen greve Ehrensvärd, andshövdingen greve A. Wachtmeister, representanter för krigsvetenskapsakademien samt ett betydande antal av Örlogsmannasällskapets ledamöter.

Sedan Krigsvetenskapsakademiens hyllning framförts av generalöjtnant Wrangel, höll kommandörkapten Lindström ett föredrag över ämnet "Vårt sjostrategiska läge före och efter världskriget", varvid han med styrka framhöll den ökade betydelse örlogsflottan fått genom de förändrade förhållanden, som världskriget skapat i Östersjön samt påpekat faran för landet av att icke vidmakthålla sin flotta. Sammanträdet avslutades med ett av sällskapets ordf. utbringat leve för konungen och fosterlandet. Till konungen överlämnades därjämte ett ex. av den jubileumsskrift, som utarbetats av sällskapets bibliotekarie bataljonspredikanten vid flottan E. Holmberg. Senare på dagen gavs middag i sjöofficersmässen. I sitt därvid hållna tal för konungen framhöll sällskapets ordf., att det vore första gången under sällskapets 150-åriga tillvaro som en regerande konung hedrade en av dess sammankomster med sin höga närvaro, varföre sällskapet kände det så mycket mera högtidligt, när det nu såge landets konung som deltagare i den stora minnesfästen. I sitt svarstal gav konungen ett varmt erkännande åt den för fosterlandet så gagnarika verksamhet Örlogsmannasällskapet utövar samt uttryckte därefter sina lyckönskningar för kommande tider.

Under besöket i Karlskrona inspekterade h. m:t konungen sjömanskårens skolor, varefter färden ställdes till varvet, där fjårde pansarbåtsdivisionen, pansarbåtarne Sverige och Drottning Victoria samt Karlskronaavdelningens fartyg inspekterades.

Under citerande av en av huvudstadens dagliga tidningar har genom snart sagt hela svenska prässen passerat en liten anekdot benämnd

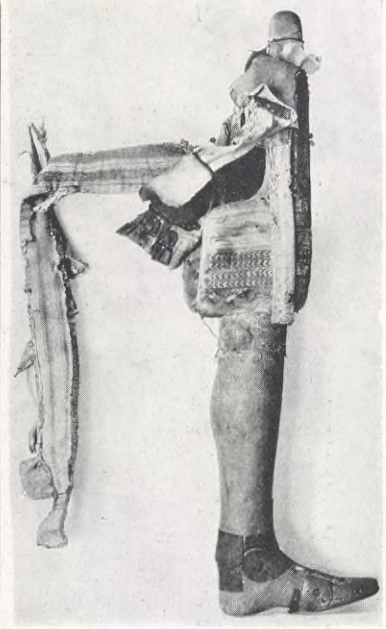
"NÄR KATA DALSTRÖM BLEV SVARSLÖS".

För H. 8. D:s läsare var säkerligen denna anekdot icke fullt samma nyhet som för andra, enär densamma stod att läsa i det nummer av vår tidning som utkom torsdagen den 10 november medan ifrågavarande huvudstadstidning fann sig oförhindrad att utan angivande av källa — och således som eget original — återgeva den i sitt närmaste lördagsnummer, varpå den övriga dagsprässen upptog den.

Även om vederbörligt förbud för dylikt eftertryck utan angivande av Hvar 8 Dag som källa icke vore uttryckligen tillkännagivet i varje nummer av vår tidning, kunde man ha rätt vara befriad från dylikt lättvindigt handskande med en kollegas tillhörighet. Nu finnes emellertid dylikt förbud, och vi äro beslutna att för framtiden litet noggrannare iakttaga otillåtna återgivanden — d. v. s. utan att fullt ut citera "HVAR 8 DAG" — ur vår tidning.

Vi beklaga om vi därvid träffa på ett återupprepande av det nu påtalade fallet, men vi ämna utnyttja de lagliga möjligheter som stå oss till buds för att vinna både ersättning och rättelse.

REDAKTIONEN.

LANTGREVEN FREDRIK II:S AV HESSEN-HOMBURG "SILVERBEN" förvaras i Slottet i Darmstadt.

Efter fotograf. — Kliche: Sjöberg, Gbg.

Till vänster: GREVE PEHR BRAHE D. Y. "Peei Brahe Grefve til Wisingsborg Friherre til Rüboholm och Lindholm Sv. Rikes Radh. Generalgouverneur för Storhertig dömet Finland Med och bägge Carelerne samt Lagman öfver Westmanland, Bergslagen och Dalarne."

Till höger: GREVINNAN AMELIEN VON HATZFELT gift med Mauritz Lewenhaupt. målning 1625.

Efter fotografier. — Kliche: Sjöberg, Gbg.

Amanuensen vid K. Livrustkammaren friherre *Georg W. Fleetwood* har på uppdrag av intendenten friherre R. Cederström och för Statens räkning företagit en resa

till Darmstadt för vapenstudier samt besökt det i ober-Hessen belägna slottet *Romrod*, där storhertigen inbjöd friherre F. såsom gäst och lämnade honom värdefulla upplysningar om de svenska minnen, som förvaras därstädes. Den intressanta porträttsamlingen har storhertigens förfäder ärvt av lantgreven av Hessen Homburg *Fredrik II "med silverbenet"* (*1633 † 1708), som i yngre år var anställd i konung

BEATRICE ZADE. Forts. fr. sid. 131.

Fru Z. kommer nämligen som representant för den nybildade svensk-tyska föreningen i Leipzig, en av de dotterföreningar till den stora tysk-svenska föreningen i Berlin, vilka under de senaste åren uppstått på skilda platser i Tyskland som uttryck för det intresse och den tillgivenhet Sverige förvärvat inom vidsträckt tyska kretsar Leipzig-föreningen, vilken är stiftad av tyska studenter, fick genom ett konstlotteri, till vilket svenska och tyska konstnärer skänkt ett antal arbeten, ett litet rörelsekapital som använts till förhyrande av en byrålokal. Föreningen, som räknar omkring 300 medlemmar, anordnar konserter, föredrag, månatliga, livligt gouterade samkväm samt lämnar därtill genom sin byrå svar på förfrågningar om Sverige, svensk litteratur och konst, passangelägenheter m. m. Man saknar dock en för verksamheten utomordentligt viktig faktor — *ett bibliotek*. Behovet härav ger sig mycket starkt tillkänna i samband med de svenska språkkurser, som givits vid universitetet och ytterligare kunna väntas utvidgade sedan en lektorsbefattning i svenska inrättats vid nämnda universitet. Fru Zade riktar nu en varm uppmaning till den svenska allmänheten: *Skänk böcker till svensk-tyska föreningen i Leipzig!* Såväl läroböcker i svenska språket som modern skönlitteratur mottages med största tacksam-

het. De bokgåvor, som eventuellt inflyta som svar på denna uppmaning, torde sändas till fru Zade själv, som stannar i Stockholm en kortare tid. Hennes adress där är Linnégatan 76, I tr. R. t. 70681.

Forts. fr. sid. 132.

lare här åstadkommit. Först som den unge härskaren, excerande hela sin omgivning, intresserad av musik och litteratur, förlorande sitt hjärta till den bedärande italienska dansösen men alltför medveten om sina kungliga plikter. Och sedan, 30 år längre fram i tiden med den mäktiga konunggestalten alltför tidigt böjd under det med härskarställningen följande tunga arbetet och statsbekymren. Det var kanske som den gamle kungen hr Ekman gav det bästa av sin konst. Icke blott den krokiga ryggen, det magra färad ansiktet gävo en god illusion utan även rösten var aldrig och torr. Den starkaste scenen var otvivelaktigt den gamle kungens möte med sin ungdoms älskade ute på lustslottet, där han levde omgiven av sina favorithundar. Fru Edith Erastoff som *La Barberina* var ej alldeles till sin fördel. Det sprudlande humöret, det vildsinta temperamentet och den barnsliga naiviteten saknades ej, men däremot fattades den mjuka vaggande gracen hos denna beundrade lilla kokett. Spelet verkade ofta litet forcerat och den rotväliska av italienska och svenska, som återger hennes brytning på ett främmande språk var mycket svårförståelig. Stycket hade fått en delvis till och med praktfull uppsättning och herr Gunnar Klüntberg har all heder av regin.

Efter fotografier.

GUSTAV VASA OCH JOHAN III.

Kliche: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Ödg.

Porträtt i olja av okänd mästare tillhöriga ex-storhertig Ernst Ludvig av Hessen och jämte övriga här avbildade porträttmålningar förvarade å ex-storhertigens slott Romrod. — Återgivna i H. 8. D. med vederbörligt tillstånd. Avbildningar förbjudna utan K. Livrustkammarens medgivande.

Karl X Gustavs tjänst och i egenskap av generalmajor anförde svenskarne vid Köpenhamns belägring 1659 samt därvid förlorade sitt vänstra ben och måste använda ett konstgjort ben med silverleder, vilket vi nu äro i tillfälle avbildade. Det är ett värdefullt prov på 1600-talets instrumentmakarekonst. Lantgreven, av vilket ett porträtt finnes å Frederiksborgs slott (se

H. 8. D. n:o 28, 1921), var gift med Margareta Brahe, som utom en stor förmögenhet även medförde den här förvarade samlingen svenska porträtt. Ett anmärkningsvärt föremål är en vagga, använd första gången av lantgreven Ernst Ludvig av Hessen år 1667 och förskrivande sig från Holstein. I Livrustkammaren i Stockholm finnes den s. k. Karl XII:s vagga, vilken i huvud-

sak överensstämmer med den förstnämnda. Man anser på grund därav, att Karl XII:s vagga är också Karl XI:s, ty de båda furstliga mödrarne voro båda från Holstein-Gottorska huset.

Efter fotografier.

EX-STORHERTIG ERNST LUDVIG AV HESSEN.

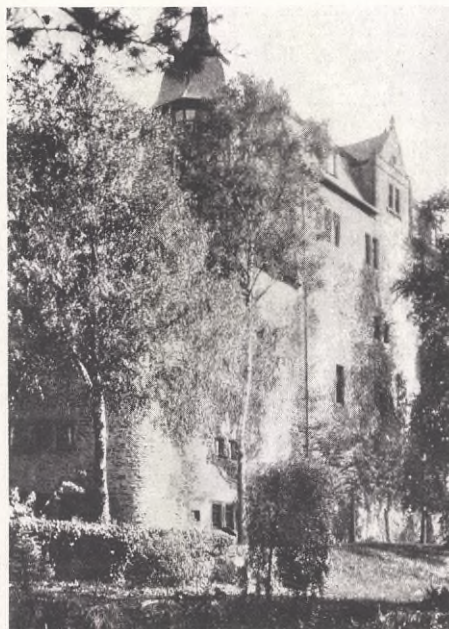
Kliche: Sjöberg, Ödg.

Efter porträtt.

FRIHERRE G. W. FLEETWOOD.

Amanuens i K. Livrustkammaren.

Amatörfoto G. W. Fleetwood.

SLOTTET ROMROD.

Ex-storhertigens av Hessen nuvarande residens.

Kliche: Sjöberg, Ödg.

KARL XII:S BILD PÅ TYSKA GLAS.
FÖR HVAR 8 DAG AV MAX SCHÜRER von WALDHEIM.

Från senare hälften av 1500-talet och ända in på 1800-talet var emaljmalning på större och mindre bägare av glas ("Krug" och "Humpen") mycket vanlig i Tyskland, där också denna konst- art nådde en hög grad av utveckling.

Man framställde på dylika glas framför allt bilder av heraldiska vapen. Riksörnen och de olika tyska ländernas vapen förekomma ofta, men även växtmotiv och hus m. m.

mark, och det före världskriget, alltså i svenskt mynt då 900 kronor, efter nuvarande vinstvärde minst det dubbla.

Karl XII framställes här i helfigur med ett rytande lejon vid sin högra sida. Denna taperhetens symbol följer honom för övrigt troget på alla här ifrågavarande bildframställningar.

Konungen är på Leipziger-glaslet iförd sin vanliga uniformsdräkt, men med röd krage och rött foder i

TRE GLAS MED EMALJMÄLNING AV KARL XII TILLHÖRIGA H. M. KONUNG GUSTAV V.

Överst: Inv. n:r 12. — Höjd 125 mm. T. v. Från 1713. Inv. n:r 20. — Höjd 151 mm. T. h. Från 1710. Inv. n:r 11. Höjd 171 mm.

Karl XII i emaljmalning återgivits på glas, om också dylika, åtminstone numera, icke äro så vanliga. Det var emellertid åskådandet av ett dylikt Inv. 24630 i Leipzigs Konstgewerbemuseum, som fäste min uppmärksamhet vid att Karl XII:s bild (om också föga porträttlik!) även på detta sätt kommit till eftervärlden. Detta glas hade av muséet förvärvat för 1000

Efter fotos, för Hvar 8 Dag.

Kliche Anq. Scherers K. Kunst. Gbg.

Man gjorde också glas till minne av viktigare tilldragelser, såsom av Westfaliska freden o. s. v. Så kallade "Kurfursteglas" äro även rätt vanliga, på vilka kejsaren framställdes omgiven av de sju kurfurstarna. Men i övrigt var personframställning på dessa glas icke så allmän.

Dock ha båda de stora svenska hjältekonungarne Gustaf II Adolf och

livrocken, vad fodret beträffar alltså alldeles som på den i Germanisches Museum i Nürnberg förvarade Karl XII-uniformen, vilken konungen enligt uppgift själv skall ha skänkt till staden Nürnberg.

Av glasets långa i vit emaljfärg utförda inskrift må här endast anföras orden: "Wer aus dem Glas hier trinke thut, der trinke nur mit Helden-

GLAS MED KARL XII:S BILD I EMALJFÄRG, I NATIONALMUSEUM I STOCKHOLM. Inv. C. XV. 1641. Höjd 119 mm.

mut, des Königs in Schweden Gesundheit, erhalte in Gott alle Zeit und stärke dero Tapferkeit, bis in die frohe Ewigkeit“, stavningen återgiven så som målaren behagat göra den.

Glas med Karl XII:s bild i ogenomskinlig emalj-färg finnes också i Sverige. För närvarande känner jag dock endast fyra, men har möjligen spaning på ytterligare något till. Konung Gustaf V är ägaré till tre dylika glas, i konungens konstsamlingar bärande numren 11, 12 och 20. På två av dessa (n:r 11 och 20) före-

kommer även den nyss citerade inskriften från Leipzig-glaslet, varjämte desamma, i samband på båda med leveropet "Vivat König in Schweden", har tillverkningsåret angivet, n:r 11 till 1710 och n:r 20 till 1713.

Karl XII:s bild på alla dessa glas är naturligtvis icke alls porträttlik, ehuru man ju väl kan se, att konstnären åsyftat att återge den svenske konungens gestalt. Bilderna förete emellertid genom det rika håret och hållningens hurtiga ungdomlighet närmast likhet med konungens utseende under Altranstädtiden (1706—1707). Under dessa år gjordes ju också massor av porträtt av Karl XII, och troligen har väl något kopparstick från ifrågakvarande period fått tjäna som förebild till dessa framställningar på glas av hjältekonungen. Målaren har emellertid icke varit någon särdeles framstående konstnär, om också väl en skicklig konsthantverkare. Bilderna äro dock vida vackrare och mindre karrikaturartade såsom man ser dem på glaslet med deras livliga färger, än på de fotografiska reproduktionerna. De äro dessutom mycket roliga. Särskilt gör framställningen på glaslet n:r 12 ett roligt intryck med konungen liksom dansande fransäs emot det på bakbenen framstormande grymma lejonet. Alla bilderna äro ju ganska groteskt bondska, men dock på samma gång intimt trevliga. Se t. ex. på den lilla vackra förgätmejejen mellan konungen och lejonet på det sistnämnda glaslet, och den spåda liljekonvaljen bakom lejonets rygg! De ge en karaktär av trevnad och glad sommarstämning åt hela bilden.

På n:r 11 och Leipzigerglaslet, som mycket påminna om varann, se vi ju den bild av hjältekonungen, som mäst erinrar om Karl XII:s verkliga utseende. Rent förvrängd är bilden på ett i Nationalmuseum befintligt och även här avbildat glas, som kommit från Karl XV:s samlingar, och bär inventarienumret CXV 1641. Huvudet har blivit helt litet och klotrunt, alltså så olik tolvte Karl som möjligt. Lejonet tyckes inte heller känna igen den svenske dunderguden, ty det vänder honom ryggen och vandrar till synes häftigt rytande ifrån honom medförande den kungliga kronan, som svävar över dess huvud. Konungens hållning och dräkt på detta glas liknar mycket bilden på glaslet n:r 20 i Konung

Efter fotografii.

GLAS MED CARL XII:S BILD I EMALJFÄRG. I STÄDTICHES KUNSTGEWERBEMUSEUM I LEIPZIG. Inv. n:r 24630.

Königs Bild, 1710.

Türcken noch loben. Sie hözen und nehren den schwedischen Held. Drum Vivat ess lebn die Schweden im Feld. Vivat König in Schweden“.

Karl XII:s dräkt är något så när den traditionella. Bäst återgiven är den på glaslet n:r 11 och Leipziger-glaslet. På n:r 20 är den ju rent fantastisk. Det ser här ut, som om målaren lånat en av August II:s granna rockar för att därmed kläda ut Karl XII!

Men alla dessa glas ha sitt stora intresse såsom varande ett av de många bevisen på den stora popularitet, som Karl XII åtnjöt även i Tyskland. Det är ju härvidlag särskilt att uppmärksamma, att dessa emaljmålningar utförts redan under konungens livstid. Och kanske just det, att det brister så pass mycket i utförandet, att detta är rent hantverksmässigt och så att säga folkligt, kanske just detta i än högre grad talar för, att dessa enkla bilder på den billiga enkla blåsiga glasmassan tillkommit såsom en "de breda lagrens" hyllning åt den svenske hjälten. Det var glashantverkarna, som, såsom så många andra, — medaljörer, kopparstickare, målare, verssmidare, högtidstalar — ville bära fram sin tribut i det lov, som från alla håll strömmade emot den beundrade svenske krigarkonungen, som dock i sin uppriktiga ärlighet lät imponera på sig lika litet av lovprisande som av tadel.

Det förhållandet, att Karl XII ett helt år vistades i Sachsen talar för att tillverkningen av dessa glas bör förläggas till detta land. Detta antagande bestyrkes även därav, att man just i Sachsen mer än på andra håll försökte sig på porträttmåleri på glas i emalj-färg. På grund av redan antydda likheter glaset emellan synes det ej osannolikt, att de alla förfärdigats vid samma glasbruk. Från vilken av de olika glashyttorna i Sachsen de i så fall härstamma är dock nu omöjligt att avgöra. Genom sin form och sin glada dekorativa färgverkan äro de emellertid mycket prydliga, om de också för oss ha det största intresset såsom historiska minnen. Men de ha ju också värde såsom prov på den stora tyska konstindustri, som emaljmåleriet på glas under tre århundraden utgjorde.

Det kan slutligen här också antecknas, att det i Breslau finnes en glasbägare med Karl XII:s bild utförd i vit emaljfärg.

Forts. å sid. 142.

Efter fotografier.

TVÅ DROTTNINGAR: T. v. DROTTNING VICTORIA AV SPANIEN såsom Röda Kors-syster vid San José-hospitalet i Madrid där hon tillser vården om sårade soldater från striderna i Marocko. Vid hennes sida de kungliga barnen. T. h. DROTTNING MARIE AV RUMÄNIEN på sitt slott i Karpaterna, iförd nationaldräkt.

Kliche: Goës Kistbrä & Klichéanstalt, Gbg.

DEN FÖRSTA ENSKILDA BRÖLLOPSHÖGTIDLIGHETEN I KÄJSARSLÖTTET I WIEN BLEV

SVENSK. Bröllop mellan löjtnanten vid Gotlands inf. reg:te M. H. Struwe, vid Röda Korset i Wien och en svenska, fröken Jungholm, firades nyligen i ett av praktgemaken i Wiener Hofburg.

I medaljongen: främst brudparet, samt bakom fr. v. svenske ministern Ewerlöf, kapten Lovén, svenske pastorn rektor Grieben, ministerialrådet Hely samt den inom den svenska hjälpsamheten i Wien framstående fröken Björkman, numera som gift fru d:r Goldschmied.

Efter fotografier. Kliche: Sjöberg, Gbg.

Den nya tid, som brutit in över åtskilliga av Europas mäktiga riken, manifesterar sig på mångahanda överraskande sätt. En i samband därmed stående och i sitt slag märklig händelse har i dagarna inträffat i Wien, där fästgemaken i det forna kajsarpalatset kommit att bilda den lysande inramningen till en svensk vigsel, den första privata akt av detta slag i kajsarborgens historia. Bröllopet firades mellan löjtnanten,

Forts. å sid. 142.

Foto. Källman, Karlskrona.

Foto. Karls n, Karlskrona.

Kliché: Göts Bildbyrå & Klichéanstalt, Gbg.

KONUNG GUSTAF BESÖKER KARLSKRONA.
 T. v. Ankomsten; vid H. Maj:ts sida befälhavande amiralen greve C. A. Ehensvärd. T. h. Till inspektion av pansarbåtsdivisionen.
 Text å sid. 134.

Fotograf. In.

Kliché: Göts Bildbyrå & Klichéanstalt, Gbg.

GENERALLÖJTNANT EDV. BRÄNDSTRÖMS BEGRAVNING I STOCKHOLM den 19 november.

De båda svenska stormän, som nyligen skördats av döden, professor Oscar Montelius och general Edv. Brändström hava med stor högtidlighet vigts till den sista vilan. Båda begravningarna hava ägt rum i Stockholm.

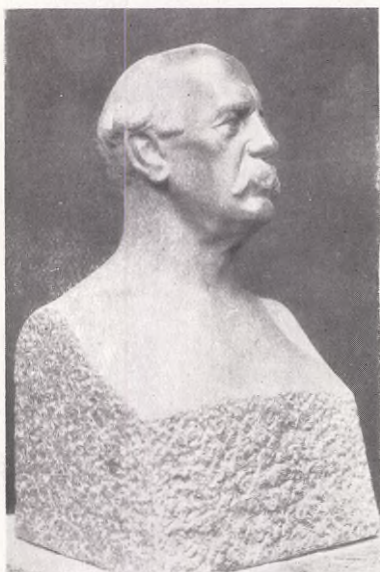
I jordfästningsakten efter professor Montelius deltog utom anförvanterna kronprinsen och prins Eugen såsom representanter för konungen och drottningen samt vidare regeringens medlemmar, akademier, lärda samfund och institutioner, vilkas ledare eller ledamot den bortgångne i livstiden varit. Även den akademiska ungdomen bringade genom sin talrika närvaro den

framlidne en sista omfattande hyllning.

General Brändströms jordfästning ägde rum den 19 nov. i Jakobs kyrka. Konungen hedrade den bortgångne stormannen genom att personligen öfvervara högtidligheten i kyrkan. Även drottningen och kronprinsen voro representerade. Bland övriga närvarande märktes utom den hånsovnes anförvanter statsminister Branting, en officersdeputation från Första livgrenadiärregementet, representanter för utrikesdepartementet, en deputation från Rysslandssvenskarne, ett stort antal högre officerare m. fl.

Arméns uniformsakkunniga ha dagarne framlagt förslag till typ för svenska armén för de under världskriget så viktiga befutna stålhyälmarne. Den nu föreslagna typen utgör resultatet av experiment med tyska, franska och engelska hjälmar, vilkas för- och nackdelar noga under-

Forts. å sid. 143.

Efter fotograf.

Kliché: Göts, Gbg.

T. v.: PORTRÄTTBYST AV F. D. RIKSANTIKVARIEN OSCAR MONTELIUS. Skulptur av Gottfrid Larsson 1916.

T. h.: DEN FÖR SVENSKA ARMÉN FÖRESLAGNA STÅLHJÄLMEN.

Efter fotograf.

Kliché: Sjöberg, Gbg.

O. NORDLANDER.
*Präst. Kyrkoherde. — Noos.
 80 år 29 nov.**

O. WALLER.
*Arkitekt. — Stockholm.
 50 år 17 nov.**

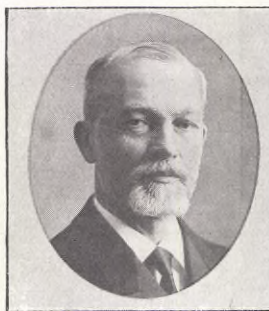
E. G. VON HEIJNE-LILLIEN-
 BERG.
*Distr.-inspektör f. Skandia. —
 Hälisingborg — 50 år 27 nov.**

I. PETTERSSON.
*Grosshandlande. — Norrköping.
 50 år 27 nov.**

C. A. BANCK.
*Skeppsredare. — Hälisingborg.
 75 år 25 nov.**

T. A. MAGNUSON.
*Bruksdisponent. — Sandviken.
 70 år 25 nov.**

A. MALMGREN.
*Grosshandlande. — Göteborg.
 60 år 17 nov.**

C. J. WAHREN.
*Disponent. — Norrköping.
 55 år 30 nov.**

A. E. E. FÖRBERG.
*Hovtandläkare. — Stockholm.
 70 år 1 dec.**

J. PANZA.
*Prakt. Läkare. — Trelleborg.
 70 år 15 nov.**

A. T. FISCHER.
*Prakt. Läkare. — Göteborg
 50 år 17 nov.**

A. T. GUSTAFSON.
*Tandläkare. — Göteborg.
 50 år 5 nov.**

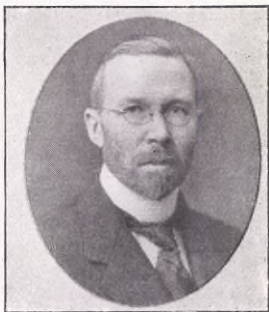
C. F. W. HEDERSTIERNA.
*Överståthållare. — Stockholm.
 60 år 1 dec.**

G. D. G. J. W. HAMILTON.
*Greve. — Nyutnämnd Överste
 o. chef f. Smål. hus-reg.**

A. R. V. KARLSON.
*Grosshandl. Generalkonsul. —
 Köpenhamn. — 60 år 28 nov.**

E. GRAPE.
*Sekreterare. — Stockholm.
 50 år 26 nov.**

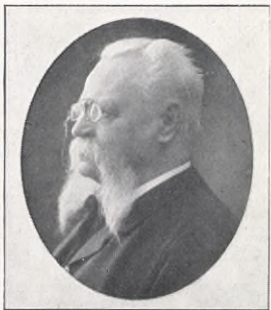
* Data å nästa sida.

Köché Aug. Sjöbergs h. v. ut. Uly

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

J. ANDERSSON †.
F. d. Landstingsman. — Grytte-
rud. — F. 1833. † 3 nov.*

C. W. RINMAN †.
Bergsingeniör. — Hovetlanda.
F. 1837. † 9 nov.*

A. F. ERICSSON †.
F. d. Långgartner. Direktör. —
Kalmar. F. 1843. † 5 nov.*

P. M. HOLMQUIST †.
Grosshandlande. — Halmstad.
F. 1861. † 5 nov.*

IWAR PETERSSON. Sedan 98 repres. i Norrköping f. Trälleborgs gummifabriks a.-b. V. ordf. i styr. f. Norrk. handelsresandefören., led. av fullm. f. samtl. Sv. handelsres.-föreningar; stift. av Fören. 1871 års män, dess sek. o. skattmäst.

AUGUST BÄNCK. Etabl. 73 firmen C. A. Bänck & Co i Hälisingborg, vilken bedriver en omfattande skeppsredierörelse. Verkst. dir. i ång. a.-b. Astrea o. Libra, v. ordf. i styr. i Sydsv. kred.-a.-b. avd.-kontor, styr.-led. i Sydsv. ömsesid. ångf. försäkr.-bol. och i sparb. Fullmäktigt i Hälisingborgs hand.-fören. På sin tid stadsfullmäktigt.

TORD MAGNUSON. Avg.-ex. fr. Tekn. inst. 75, chefsing. v. Sandvikens järnverk 82, disp. assist. 94, disp. o. verkst. dir. sdn 10. Insp. f. Bergsskolan i Falun sdn 13. Ordf. i hand.-kamm. i Gävle sdn 11, ex. fullm. i Järnkont. sdn 19; sisl. juni av Bruks societeten tilldelad Järnkontorets stora medalj i guld. (Se årg. XXII: 38). Led. av Riksd. F. K. 06—10, led. av arbetslagsstift.-komm. 07, patentlagstift.-komm. 08; led. av lagutsk. 10, av särsk. utsk. s. a.

ALBERT MALMGREN. Sdn 90 inneh. av firmen Albert Malmgren & Co i Göteborg. Sdn 05 led. av komm. f. St. Johanniskyrkan, kyrkofullm. 05—21, led. av folkskolestyr. sdn 12, v. ordf. i Barnavårdsnmd. 21. Stadsfullmäktigt 12—16.

CARL WAHREN. Efter prakt och studier i utl. fabriksled v. R. Wahrens a. b. fabr. i Norrköping 89, disp 01; jämväl disp v. Holmens bruks o. fabr. a.-b., Bergs a.-b. samt Wernbohls a.-b. o. Forsa a.-b.; ordf. i styr. f. Skand. kred. a.-b. avd.-kontor. Led. av stadsfullm. o. hamstyr.

EOLF FÖRBERG. Tandläk.-ex. 75, promov. dent. chir. doctor i Philadelphia 76, hovdent. 84. Adj. led. av Karol. inst. kom. f. anordn. av Tandläk.-inst. 97, sakkunn. v. tillsätt. av lär.-platser där 97—1900. Hed.-president v. flere internat. tandläk.-kongr., sv. reger. omb. v. kongr. i Madrid 03. Hed.-led. av Sv. tandläk.-sällsk. o. flera odont. sällsk. Hed.-ordf. i Am. dent. soc. of Sweden. Styr.-led. o. skattmäst. i Sv. Linné-sällsk. Ordf. i styr. f. Råsunda förstads a.-b.

JOHAN PANZA. Stud. 73, med. lic. 97, prakt. läk. i Lund 97—1900, i Trälleb. sdn sistn. år.

TEODOR FISCHER. Stud. 89, med. lic. 99, aman. v. Seraf.-lasar. med. avd. 01, underläk. där s. a., v. Epid. sjukh. i Stockh. 03, prakt. läk. i Norrköp. 04, i Göteborg sdn 15. Utg. vetenskapl. o. populärvetenskapl. arb. samt lärobok i Hälsolära.

AXEL GUSTAFSON. Tandläk.-ex. 92, prakt. tandläk. i Göteborg sdn 93.
CARL HEDERSTIERNA. Stud. 80, jur. utr. kand. 86, v. hvd 88, fiskal i Svea hovr. 95, ass. 98, rev.-sekr. samt exped.-chef i Sjöförsvarsdep. 03, justitieråd 05, konsult. statsråd 06—11, ti. överstathållare 11, reger.-råd 12, just.-råd 15, landshövding i Hall. län 16—20, överstathållare sdn sistn. år Komm. m. st. k. N. O. Biogr. o. helsid.-portr. årg. XXII: 14.

POJKBAT FÖR SEGLING TILL LANDS, den senaste leksa ken på Berlins gator. — Efter fotografier. — Kliché: Göde, Gbg.

GILBERT HAMILTON. F. 69, uljn. v. Livg. t. h. 91, ryttm. 08, erh. avsk. under världskriget o. gick i tysk tjänst, deltog m. utmärk. i striderna v. ryska fronten o. avanc. t. regemensbefälh. Intr. efter fredsslutet ånyo v. svenska armén, utn. t. överstelöjtn. v. Livg. t. h. 20; nyligen utn. t. överste o. chef f. Smål. husarreg.

ANTON KARLSON. Grundl. firmen A. Karlson i Köpenhamn 86, svensk generalkonsul honn. där 06, avsk. 20. V. ordf. i sv. Gustafs församl. kyrk- och i Köpenhamn sdn 1900, styr.-led. i Sv. föreläs.-fören. sdn 10, ordf. i sv. understödsfören. sdn 05, ordf. i prins. Margaretas kustusanatorium 16.
ERNST GRAPE. Stud. 89, e. o. postexp. 90, postmäst. i Morjärv 07, i Härnösand 13, sekr. Gen.-poststyr. 20, mångårig sakkunn. i Gen.-poststyr.

JOHANNES ANDERSSON †. Nämndeman 75, 81, ordf. i komm.-nmd o. fattigv.-styr. 78—98, led. av hushållsgille o. dess hed.-led. Intresserad f. travsporten var han en av stift. av Värml. travarsällsk. o. led. av dess styr.; ofta pristagare för sitt bekanta Grytterudstall. På sin tid landstingsman.

WILHELM RINMAN †. Stud. 55, anst. v. bruk 55—58, utex. fr. Falu bergssk. 60, bruksförvalt. 63—70, kassör o. kamr. i Stockh. 71—82, avd.-chef h. Stockh. mjölkförsäljn. a.-b. 87—14.

AUGUST ERICSSON †. Elev v. Sv. trädg.-fören. elevskola i Stockh. 57—63, utl. praktik t. 65, anst. h. Kalmar l. sö. hushålln.-sällsk. som läns-gartner (den förste trädgårdskonsulenten i landet) sedan 65—09. Före- stånd. f. Kalmar stads planteringar 80. Tilld. hushålln.-sällsk. mindre guldméd. 90, Sv. trädg.-fören. guldméd. 92, guldméd. Illis quorum 12.

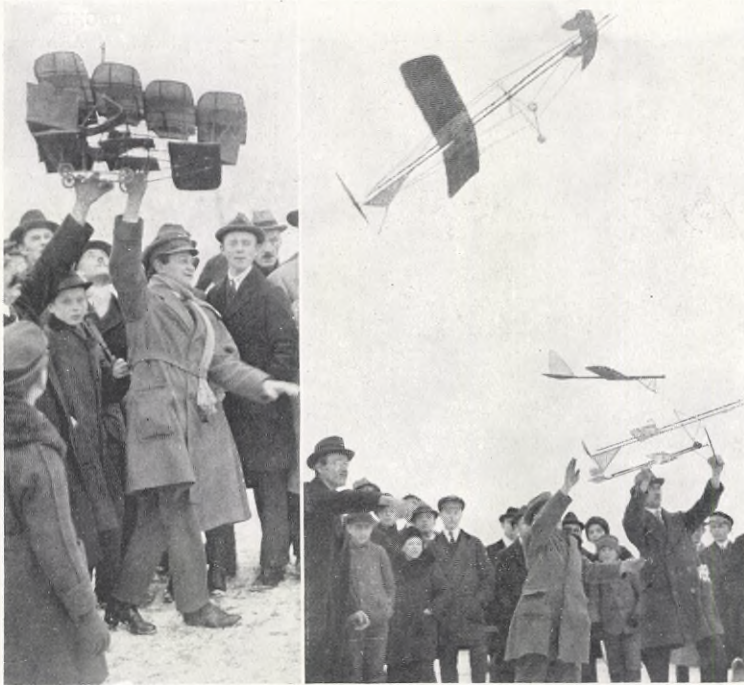
MALCUS HOLMQUIST †. Etabl. firmen Malcus Holmquist i Halmstad 89 vilken ombild. t. a.-b. 92 i vilket han var v. verkst. dir. s. a. Styr.-led. i Nissastads a.-b. sdn 18.

Forts. fr. sid. 138.

Här må även omtalas, att nu nämnda glas på Stockholms slott ej äro de enda Karl XII-minnen, som Konung Gustaf förvarar i sin enskilda våning. De två glasen nr 11 och 12 äro tillsammans med en utsökt samling andra gamla glas uppställda på panelen i Konungens matsal. Glaset nr 20 förvaras i Hans Majestäts inre skrivrum. I detta rum finnes även två silverdosor med Karl XII-medaljer i locken, en vacker miniatyr av Karl XII, som skall vara målad av Konung Stanislaus Leszczynsky, samt en ytterst intressant Karl XII-relik, nämligen en av de silverskor, med vilka Karl XII:s kröningshäst var skodd. Denna sko, med en inskrift, som intygar dess historia, är försedd med full uppsättning silversöm, och är inpassad i bottnen av en gammal öppen silverskål i barockstil.

Forts. fr. sid. 139.

ledaren för Svenska röda korset i Wien, direktör Struwe, vilken var iförd svensk uniform och hans brud, till börden svenska och född Jungholm. Bland bröllopsgästerna märktes svenske ministern i Wien Ewerlöf, svenske pastorn rektor Grieben, fru d:r Goldschmied, född Björkman, känd från sitt deltagande i den svenska hjälpauctionen i Österrike, samt för övrigt spetsarne inom huvudstadens högre österrikiska och svenska kretsar. I fästen deltog även österrikiska studenter och studentskor, vilka, iförda kostymer från Wiener Burgtheater tillsammans utförde en menuett. Middagsbordet var dukat med servis och silver ur de en gång kaiserliga förråden och vinnerna ur den kaiserliga källaren. I ett gemak intill den habsburgska familjesalen, där middagen intogs, på sin tid ett av kronprins Rudolfs privata rum, gavs en musikalisk underhållning för bröllopsgästerna.

Efter fotografier.

Kliche Ang Symbrys Kitchensatz, Glog.

TYSKA FLYGMASKINSMODELLER. T. v. En "omnibusmodell" av en framstående konstruktör av drakar, Horstenke. — T. h. Modeller med motorer.

Som bekant har *Versaillesfredstraktaten* på ett mycket hårdhänt sätt ingripit i den tyska flygmaskinsfabrikationen, för vars produktion den uppdragit utomordentligt snäva gränser. Då det för tyskarne gäller att, trots de stora hindren utifrån,

med en sköld med tre kronor som nationellt emblem. Tack vare vårt goda inhemska kvalitetsstål har det också lyckats att trots mindre vikt uppnå större motståndskraft mot kulor och shrapnels än vad stormaktsarméernas hjälmar äga.

inom landet vidmakthålla intresset för flygningen och sörja för möjlighet till träning, hava de utexperimenterat och bringat till överraskande fulländning motorlösa flygapparater, med vilka de nått synnerligen vackra resultat. Se H. 8. D. ärg. XXIII: 1. — Jämsides med försöken med dessa större modellmaskiner utan motor finnes ett betydande intresse för mindre flygmaskinsmodeller, med och utan "motorer". — En tävling mellan dylika modeller ägde rum den 13 november på Tempelhofer Feld vid Berlin från vilken tävling vi lämna en bild. Som bekant har även här i landet intresset för flygmaskinsmodeller börjat taga fart och understöjdes av vederbörliga auktoriteter.

*

En fruktansvärd explosionsolycka inträffade den 14 nov. i Fauthska oljefabriken i Dotzheim i närheten av Wiesbaden. Av någon orsak bringades till följande 30,000 liter bensin, upplagrad i en plåtbehållare, till explosion, varvid hela den stora, fyra våningar höga fabriksbyggnaden fullständigt ramponerades. Olyckan, vilken inträffade under middagstrasten, då största delen av personalen icke befann sig på platsen, krävde dock sju människoliv. Explosionens verkningar sträckte sig även till en bredvidliggande metallvarufabrik, där ett hundratal arbetarskor blevo mer eller mindre skadade.

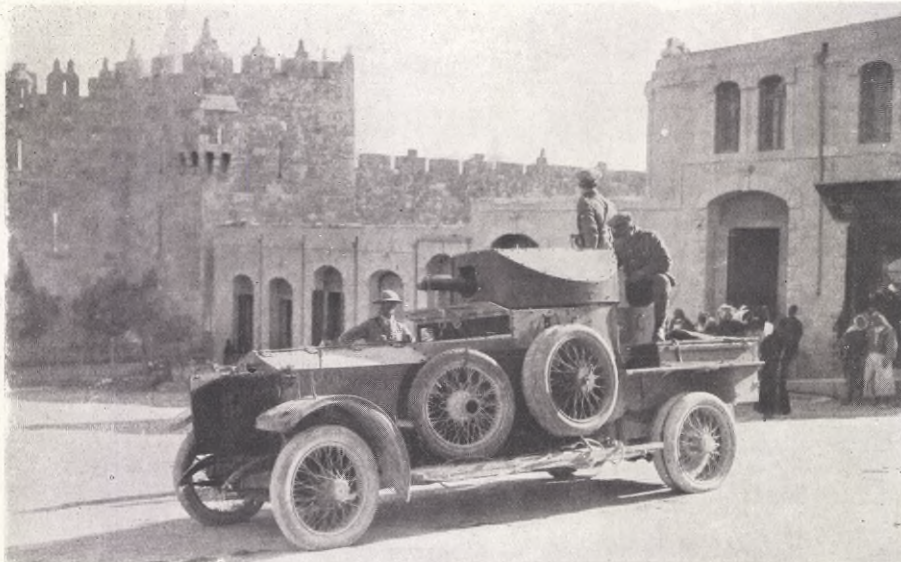
Foits, fr. sid. 140.

sökts. Ingen av dessa typer har emellertid befunnits fullt motsvara de anspråk en sådan hjälm bör uppfylla för att på ett fullt effektivt sätt skydda sin bärare. Den hjälm, som nu demonstrerats har givits en så vitt möjligt nationell prägel och påminner till utseendet mest om medeltidens s. k. stormhuvor. Den är målad i gråblå färgton och framtill försedd

Efter fotografier.

KATASTROFAL EXPLOSION I OLJEFABRIK I DOTZHEIM, NÄRA WIESBADEN.

STRIDIGHETER
MELLAN ARABER
OCH JUDAR I PALE-
STINA den 2 nov.

1. Engelsk pansarbil befar Jerusalems gator för att hålla fred mellan de stridande parterna.
2. Engelska soldater visitera passerande vid Damaskus-porten efter gömda vapen. Under oroligheterna dödades fem judar och en arab varjämte ett tjugotal personer sårades.
3. TELL AVIV, EN MODERN OCH BLOMSTRANDE JUDISK FÖRSTAD TILL JAFFA.
4. MUTELLEH, den nordligaste judiskolonien i Palestina, ligger på gränsen mellan Palestina och Syrien.

VINTER-
BILDER,

i format lämpade för vignetten å första sidan öfver porträttet där äro välkomna och honoreras vid användande.

STADS- o. ANDRA
LOKALA BILDER

FÖREDRAGAS

framför rena naturbilder, vilka senare däremot eventuellt kunna placeras såsom omslagsvignett bilder.

Kliché: Gösta Röhren & Kihlström, Gbg.
INNEHÅLL: Borgmästare Victor Schneider (biografi o. helsidesporträtt). — Konung Gustaf vid K. Örlogsmannasällskapets 150-årsjubileum. — Drottningarna Victoria av Spanien och Marie av Rumänien. — Fru Gerda Ekman 60 år. — Teaterpremiärer i Stockholm och Göteborg. — Porträtt och bilder till dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri.